

správně nezjistil. Probrání té námitky by nebylo překročením návrhu žalobcova v odvolání učiněného, neboť se námitka žalovaného týkala žalobního nároku, jehož přisouzení se žalobce domáhal právě v odvolání. Ježto odvolací soud neučinil o výši žalobcovy mzdy samostatného skutkového zjištění, ač žalovaný její výši žalobcem tvrzenou popíral i v odvolacím řízení, nemohl dosud uznati, že žalovaný porušil povinnost učiniti v přihlášce k pensijnímu pojištění správné údaje o mzdě žalobcově, uloženou mu § 5 zák. č. 26/1929 Sb. z. a n., a do jaké míry, a že jest u něho zavinění, které by ho zavazovalo k náhradě škody. Pro tyto vady odvolacího řízení a napadeného rozsudku nemůže tak učiniti ani soud dovolací. Věc není proto zralá k rozhodnutí (§ 35, odst. 2, zák. č. 131/1931 Sb. z. a n.).

Čís. 16174.

Hypotekární věřitel jest oprávněn dokročiti žalobou hypotekární přímo proti hypotekárnímu dlužníku, rozdílnému od osobního dlužníka, aniž byl dříve žaloval osobního dlužníka.

(Rozh. ze dne 5. června 1937, Rv I 93/36.)

Žalující Č. banka se na žalovaném knihovním vlastníkovi Josefu R. domáhá, aby byl žalovaný uznán povinným trpěti, aby žalobkyně uspokojila část své vykonatelné pohledávky exekucí na nemovitost knihovně mu připsanou. Žalobě bylo vyhověno soudy všech tří stolic, nejvyšším soudem z těchto

d ů v o d ů:

Nelze upřítiti, že doslov § 466 obč. zák. není zcela jasný. Proto bylo vydáno k vysvětlení uvedeného paragrafu nařízení ministerstva spravedlnosti ze dne 10. září 1860, č. 212 ř. z., jež v § 2 stanoví, že hypotekární věřitel může podati žalobu buď proti osobnímu dlužníku, nebo proti vlastníku zastaveného statku nebo na oba společně. Předpisem § 466 obč. zák. není stanoven pořad, v jakém má věřitel nastupovati, nýbrž jest věřiteli dána v tom směru volnost. Může tudíž hypotekární věřitel nastupovati žalobou přímo proti hypotekárnímu dlužníku, rozdílnému od osobního dlužníka, aniž byl dříve žaloval osobního dlužníka. V souzené věci není sporu o tom, že žalovaný jest knihovním vlastníkem nemovitostí, na nichž jest vloženo zástavní právo pro zažalovanou pohledávku. Tato nesporná skutečnost opravňuje žalobkyni, aby se domáhala zaplacení na žalovaném jako na hypotekárním dlužníku. Že by byla žalobkyně propustila jeho nemovitosti ze zástavy, žalovaný neprokázal.